

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

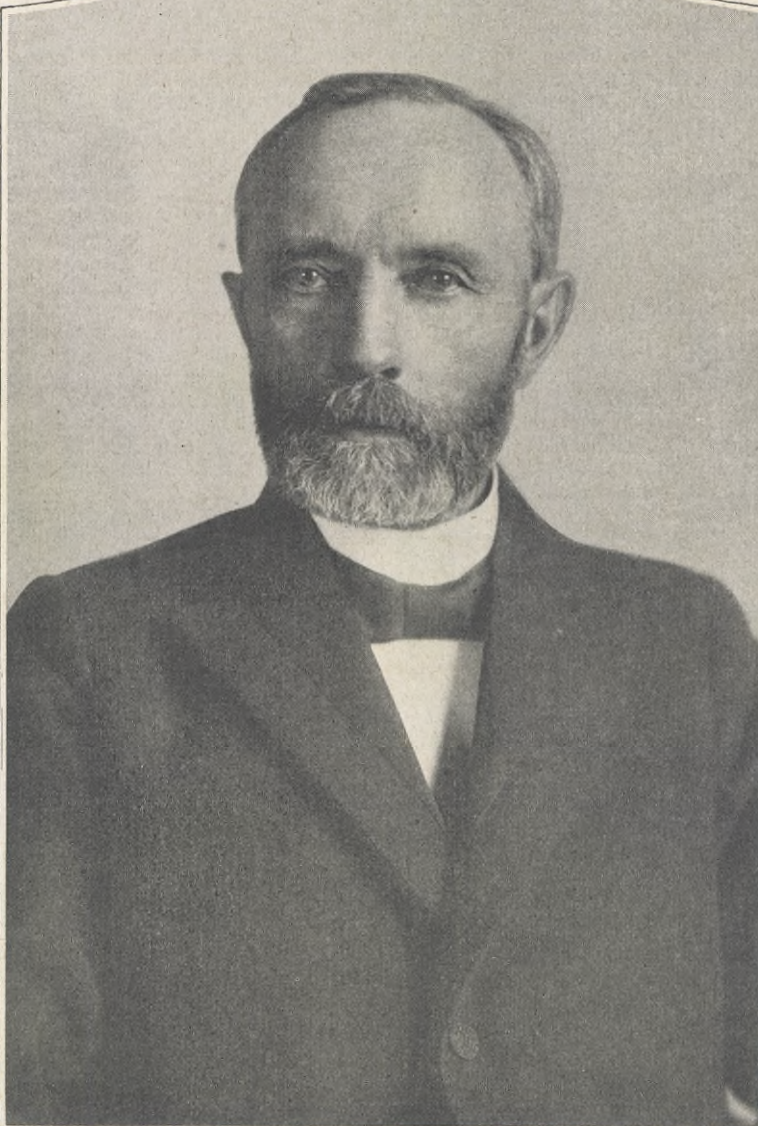

ÄRKEBISKOPSHUSET I UPPSALA. — FOTO. DAHLGREN'S EFTR., UPPSALA.

12TE ÅRG.

DEN 30 OKTOBER 1910.

NO 5.

J. A. Ekman

Ärkebiskop Ekman, som genom ett allvarsamt sjukdomsfall hindrades att öppna det nu samlade Allmänna kyrkomötet, liksom han var urständsat att under dess första skede leda dess förhandlingar, har nu återvunnit hälsa och krafter, så att han kunna intaga den i kraft af hans ämbete honom tillkommande ordförandeplatsen i detsamma.

Johan August Ekman är född i Hjalstad i Västergötland den 26 november 1845. Föräldrarna voro husaren vid K. lifregementets husarcörps Olof Ekman och hans hustru Maria Johansdotter. Hemmet var fattigt och när sonen efter skolundervisning i Mariestad och Skara aflagt mogenhetsexamen 1865, förgingo ett par år, innan han kunde fortsätta sina studier vid universitetet. Men sedan han i Upsala aflagt sin teologisk-filosofiska examen 1869, dröjde det endast en termin, tills den efterföljdes af dimissionsexamen, som på den tiden berättigade till prästvigning. Ekman fick emellertid nu anställning först som lärare vid Upsala privata elementarläroverk (1870–72), därefter i Stockholm dels som kateket i olika församlingar, dels vid lärarinneseminariet och blef härigenom i tillfälle att fortsätta sina teologiska studier. Härvid rönt han tidigt påverkan af Otto Ferdinand Myhrberg och då han 1874 sattes i stånd att företaga en studieresa till utlandet, skyndade han i främsta rummet till Tübingen, där Myhrbergs äldre lärofader Johan Tobias Beck ännu alltfjämt med innerlighet och värma föredrog sin "bibelteologi", en riktning hvartill äfven Ekman anslutit sig. På våren 1876 följde teologie kandidatexamen och ett år senare aflades det disputationsprof på en afhandling om Deutero-Jesaias' förhållande till Jeremias, som föranledde hans förordnande till docent i exegetisk teologi. Det bör kanhända anmärkas, att man med Deutero-Jesaias förstår den icke namngifne författaren till kap. 40–66 i den skrift, som i den svenska kyrkobibeln i sin helhet går under profeten Jesaias' namn, men som af åtskilliga antagits i verkligheten vara författad af Jeremias.

Exegetiken skulle emellertid icke bli Ekmans akademiska verkningsfält. Den teologiska fakultetens discipliner äro ju icke, och voro det i äldre tider ännu mindre, så strängt afgränsade mot hvarandra och efter några års tjänstgöring vid de homiletiska öfningarna samt en afhandling om det kristna präst-ämbetets ursprung uppfördes han 1882 å första förslagsrummet till e. o. professuren i praktisk teologi. Han blef emellertid icke utnämnd; det blef den bl. a. från Helga De la Brache-målet bekante lektor Norrby, som i stället fick platsen. Detta skulle icke bli den enda motgång i beföringsväg, som mötte Ekman från hofkretsar. 1884 erhöil han de flesta rösterna till det synnerligen inbringande Fellingsbro pastorat i Västerås stift, men distanserades här af hofpredikanten Collinder.

Vid universitetet förstod man bättre uppskatta hans lärdom och begåfning. Hans afhandling om "Under och andeingivelse" inbragte honom 1883 Oscar Ekmans premium för apologetiskt skriftställarskap och sedan han dokumenterat sina religionshistoriska insikter genom en afhandling om "Den naturalistiska hedendomen eller det lägsta stadiet af humanitetens utveckling", uppfördes han i ledigheten efter den till biskop i Visby befordrade prof. G. von Schéele i första rummet på förslag till Kalensiska professuren i teologiska prenotationer och teologisk encyklopedi vid Upsala universitet, till hvars innehafvare han också 1887 utnämndes. Vid reformationsfesten sex år senare erhöil han teologie doktorsvärdighet och mottog 1896 jämväl ställningen som

förste teologie professor och domprost i Upsala. Två år senare kallades han af prästerskapet i Västerås stift att intaga platsen som stiftchef efter den nu till Lund återbördade Gottfrid Billing och hade knappt hunnit tillträda denna plats, förrän han 1900 jämte denne och biskop Lindström uppfördes på förslag till den genom Anton Niklas Sundbergs fränfalle lediga ärkebiskopstolen. Den 29 juni 1900 utnämndes han till dennas innehafvare.

Sveriges ärkebiskop intager ju bland öfriga stiftschefer icke en ledar-, utan uteslutande en rangställning. Han är *primus inter pares*, "den främste bland sina likar"; och för på den grund som ofvan nämnt ordet vid sammankomsterna af svenska kyrkans ombud. Men därutöver tillkommer honom inga särskilda företrädesrättigheter eller befogenheter utöver dem, som äro tillagda hvarje stiftschef. Om icke dess mindre Johan August Ekmans öfvertagande af ärkebiskopskräkan i viss mån kändes som ett systemskifte, låg detta mindre i den i ögonen fallande motsatsen mellan den af- och den tillträdandes sinnesart, i det blidheten och den stilla fromheten liksom tycktes ha efterträd den själfmedvetna härskarlaten och kyrkofurstligheten, utan i verkligheten i tidsförhållandenas förändring. Med A. N. Sundberg skildes hädan den siste kvarlevande från den tid då prästerskapet ännu utgjort ett af Sveriges riksständer. Om Gottfrid Billing täflat med, ja utan tvifvel öfverträffat Sundberg i politiskt inflytande, har detta skett icke på grund af hans ställning som biskop, utan på grund af allmänt medborgerliga egenskaper, i ovanlig grad motsvarande de parlamentariska och allmänt politiska krafterna vid det tidsläge, hvarunder han uppträd. Men annars är det vid den historiska överblicken klart, att kyrkan som världslig maktfaktor en gång för alla ställts på afskrifning genom 1865 års representationsreform och i stället hänvisats att med desto större innerlighet hänfiva sig åt sina andliga uppgifter. Denna förändring i den svenska kyrkans ställning liksom symboliserades i personskiftet på den främsta biskopstolen år 1900 och har till fullo framträd i det yttre först under Johan August Ekmans arkiepiscopat. Å ena sidan afskrifning eller inskränkning till ett minimum af de gamla prästerliga privilegierna och de högre kyrkliga värdighetsinnehafvarnes inflytande på det högre undervisningsväsendet. Å andra sidan en sällspordt liflig inre kyrklig rörelse till omdaning af den kyrkliga verksamheten efter en ny, demokratisk tids förändrade behof. Johan August Ekman har icke varit mannen att ställa sig i motsats- och stridsställning till denna i verkligheten om sund lifskraft vittnande utveckling; därtill är han både genom härkomst och sinnesläggnings för mycket besläktad med dess bärande tankar. Endast i den mån den riktat sig på en förändring af kyrkans läroinnehåll, har den från hans sida rönt motstånd. De under hans ordförandeskap samlade s. k. biskopskonferenserna satte, som man erinrar sig, på sin tid frukt dels i den populärt biskopspetitionen benämnda framställningen till k. m:t om bevarande af kyrkans inflytande på läroboksurvalet för kristendomsundervisningen vid de allmänna läroverken, dels i en hemställd till de båda teologiska fakulteterna om större varsamhet vid prästbildningen i förhållande till den moderna teologien, af hvilka den förra ledde till en kompromiss, som efter omständigheterna torde få anses för alla parter tillfredsställande i en brytningstid som den innevarande.

Som stiftschef har Ekman i synnerlig grad lyckats bevara den tillgifvenhet från sitt prästerskaps sida,

ETT OKÄNDT GREUZE-PORTRÄTT AF MOZART.

som han förvärfvat redan såsom universitetslärare och som vid ärkebiskopsvalet tog sig iögonfallande uttryck i den enhällighet, hvarmed han af detsamma kallades att intaga ett rum på ärkebiskopsförslaget. Utöfver sitt stifts gränser har hans verksamhet sträckt sig genom de visitationer, han förrättat i de svenska församlingarna i utlandet, af hvilka för öfrigt ett flertal under hans ärkebiskopstid haft glädjen se nya tempel uppförda eller åtminstone grundlagda.

Bilden t. h.:

ETT HITTILLS OBEKANT PORTRÄTT AF WOLFGANG AMADEUS MOZART. Detta ypperliga porträtt af den unge Mozart har hittills befunnit sig i privat ägo men nu skänkts till Salzburger Mozart-museum; det är måladt i Paris 1766 af Jean Baptiste Greuze (1725—1805).

Under stora militära och andra hedersbetygelser *jordfästes* den 21 okt. stöfvet af öfverkommendanten i Stockholm *generallöjtnant C. A. C. Warberg*.

Vid 2-tiden på dagen samlades man vid Sofiahemmet, och i ett storslaget sorgetåg fördes kistan till Östermalms kyrka.

Sedan därefter den utomordentligt högtidliga jordfästningen — i närvaro af bl. a. Konungen, prinsarne Vilhelm och Carl, riksmarskalken frih. v. Essen, medlemmar af statsrådet, generalitetet, amiralitetet och konungens stab — hade förrättats i templet, bars kistan ut ur kyrkan för att föras till familjegräven å Solna kyrkogård, där en sista hyllning ägnades den aflidne.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kilchö: Bengt Sjöforsparre.

GENERAL WARBERGS SISTA FÄRD: KISTAN BUREN AF OFFICERARE TILL KYRKAN. — BEGRAFNINGSPROCESSIONEN.

VÅRA JÄGARE.

Foto. Lindelöw, Norrköping.

FRÅN JAKTPROFSMATCHEN (Pointertäflingen) I HJO:

Vi namnteckna: 1. Svenska Pointerklubbens ordf. greve Reinh. v. Rosen, Stockholm. 2. Dansk Pointer- och Setterklubbens ordf. premierlöjtn. Grosserer K. Schöller, Köpenhamn. 3. Dansk Pointer- och Setterklubbens v. ordf. premierlöjtn. W. Hostrup-Schultz, Köpenhamn. 4. Sv. Pointerklubbens v. ordf. grosshandl. J. E. Frykberg, Uppsala. 5. Disp. Rafael Reinius, Hyvinge, Finland, prisdomare. 6. Forstmästare Henry Hackman, Sorsakoski, Finland, prisdomare. 7. Baron Bertil Gripenberg, Finland, prisdomaresuppl. 8. Hofjägm. greve P. Ahlefeldt Laurvig Bille, Ullerslew, Danmark. 9. Disp. Aug. Olsson jor. Sthlm, sekr. i S. P. K. (Se text å sid. 76.)

JÄGARE OCH VILLEBRÅD:

T. v. *Kronhjort*, fälld af greve Gustaf Piper, fideikommissarie till Högesta i Skåne, i fideikommissets skogar.

T. h. *Björn*, 4 alnar lång, välgående 170 kg., skjuten vid Sonfjället i Härjedalen af länskogvaktaren A. E. Eriksson (t. v.) och tvenne kamrater.

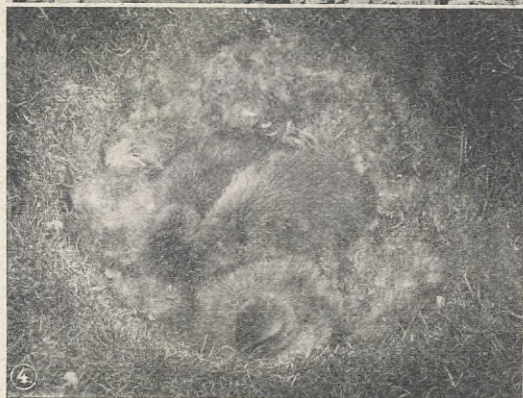

NAGRA DJURLIFSBILDER TAGNA VID 1910 ÅRS SVENSKA SPETSBERGSEXPEDITION.

- 1-2. ALKFJÄLL.
3. UNGAR AF HVITTRUT ("BORGMASTARE").
4. EJDERBO.
5. UNGAR AF HVITKINDAD GÅS.
6. RUFVANDE SNÄPPA.
(Se text å nästa sida.)

1-3 Foto. O. O.sson. 4-6 Foto. B. Högbom.

Klische: Bengt Silfvergran.

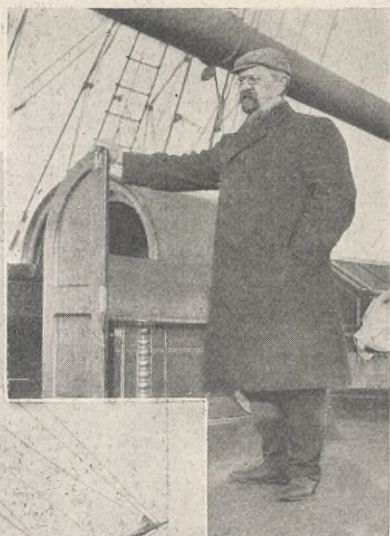

FRUKTANSVÄRD SJÖOLYCKA I ÖSTERSJÖN.

Norska fullriggaren "Bardowie", om 2,000 ton, strandade natten till den 14 okt. vid Högkallegrundet på östra sidan om Örskär, i Öregrunds skärgård, under då rådande starka storm. Det blef en fruktansvärd natt för de ombordvarande. Vid strandningen hade storbramstängen och mässtängen brustit, hvarvid fartyget kommit

Efter Sjömagasinet.

"BARDOWIE", det strandade norska fartyget, och dess chef
KAPTEN
TYGESEN.

Stich - Bengt Sjömagasinet

i ett sådant läge, att storluckan låg jämsides med relingarna. Vågorna spolade oafslättligt öfver fartyget. På eget beråd lösgjorde några af matroserna lifbåten, och en del af besättningen steg däri — båten krossades mot fartygets sida, och icke mindre än åtta man försvunno i djupet. Af dessa voro tre normmän, två danskar, en finne, en tysk och en schweizare.

De femton som kvarstannat ombord å "Bardowie" — bland dem kapten Tygesen — blefvo sedermera ilandförda af bärgningsångaren "Belos".

Orsaken till grundstötningen torde ha varit den starka strömsättningen som drifvit fartyget ur kursen och föranledt förväxling af fyrar.

NÅGRA DJURLIFSBILDER TAGNA VID 1910 ÅRS SVENSKA SPETSBERGSEXPEDITION.

(Text till fotos å föreg. sida).

Arktiska länders rika djurvärld har gärna ådragit sig resandes ofta allt för närgångna intresse. På senare tid har dock detta kunnat taga betydligt treffligare former, nämligen fotografering af lefvande djur i naturen. Utan särskildt dyrbara apparater försöker numera litet hvar bland naturvännerna att få de oroliga varelserna att "fastna på plåten". Äfven *sommarens Svenska Spetsbergsexpedition* har på lediga stunder pröfvat lyckan i det afseendet.

Spetsbergens representanter för fyrfotadjuret: isbjörnen, vildrenen och polarräffen — hafvet's hvalar och sälar vilja väl också räkna sig dit — visa fotografen en oförstående misstänksamhet. Däremot försöka de betydligt mer beresta fåglarna att taga saken hvardagligt.

Den rufvande snäppmamman (fig. 6) tycker nog att det är onödigt närgånget att föra upp kamera och stativ m. m. bara en half meter från hennes bostad, men bara knäppningen någonsin blir af, så tar hon inte alls illa upp. I ejderns välombonade barnkammare (fig. 4) sover man helt enkelt öfver hela besöket. De bägge gåsfröknarna (fig. 5), som öfverraskades solbadande på ebstrandens, förstå det smickrande i uppmärksamheten och taga på sig kokett besvärade miner.

Intressantast är ett besök i fågelfjällen, där tejstar, hafhästar, kryckjor, rotges och alkor bo, d. v. s. hälst i särskilda kotterier allt efter arterna, för de ha ju alltid litet olika smak i fråga om bostäder. Ett alk-fjäll (fig. 1—2) erbjuder nu emellertid den lifligaste taflan. Allt ifrån ungdomen uppträda alkorna i oklanderliga sällskapsdräkter, fast det nog synes litet onödigt. Visserligen lefva de med i ett ovanligt vidlyftigt umgängeslif, men på ett allt annat än societetsmässigt sätt. Under ett fullkomligt meningslöst skrän, där ingen kan göra sig förstadd, fortgår ett oafbrutet slagsmål om de till synes föga afundsvärda platserna, de nedsmutsade, nästan obefintliga afsatserna. Tack vare att de känna med sig att vara så många, samt att de lyckas uppgå så fullständigt i sällskapslifvet, få de en lycklig förmåga att glömma lifvets avvisidor, särskildt den obeveklige röfwaren, "borgmästaren", som intager en plats i samhällets öfverkant.

Äfven till borgmästarens gick fotografen upp för att aflägga besök. Föräldramakten var borta för tillfället och han mottogs tilligen kyligt af de tre ungherrarne. Emellertid tillåto de fotografering i det de ställde upp sig, sträckte på sig och försökte se fullfjädrade ut (fig. 3).

SVENSKA KLUBBEN I BERLIN I SINA NYA LOKALER.

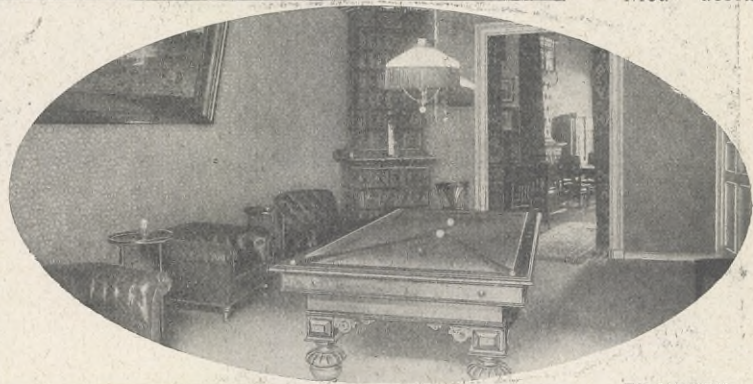
LÄSRUMMET (i fonden matsalen)

erfarna landsmän, skaffa förbindelser och rekommendationer och underlätta deras anpassning efter de nya främmande förhållandena, samtidigt som bandet till det gamla fosterlandet knyts allt fastare. Även för tillfälligt i Berlin varande svenskar afser klubben att vara en tillflyktsort.

Med dessa

Den officiella invigningen af Svenska klubbens i Berlin nya, välbelägna lokaler ägde nyligen rum.

Svenska klubben i Berlin har till huvuduppgift tagit att söka ena och samla de i staden bosatta svenskarne. Allt stöd, all hjälp och träfnad, som kan beredas medelst ett svenskt hem, svensk mat, svenska tidningar etc., vill klubben tillhandahålla landsmännen, men först och främst

BILJARDEN (i fonden spelrummet).

synpunkter för ögonen var det som klubbens styrelse anskaffade de nya för ändamålet utomordentligt lämpliga klubblokaler i huset Kleiststrasse 41 i Westend, den stadsdel, där de flesta klubbmedlemmarne bo.

Ordförande är gymnastikdirektören löjtn.

Ivar Forsling;

MATSALEN.

KLUBBEN: Besigt. Albert Blom

söka sammanföra dem till sällskapligt kamratligt umgänge, bereda dem hjälp i råd och dåd af äldre,

skattmästare konsul Albert Blom; och klubbmästare arkitekten George Johanson.

CELEBRA FAMILJEFESTER.

Foto. Hallgren, Mora.

ANDERS ZORN OCH FRU FIRADE SILFVERBRÖLLOP DEN 16 OKT. I SITT HEM I MORA I KRETSEN AF ANHÖRIGA.

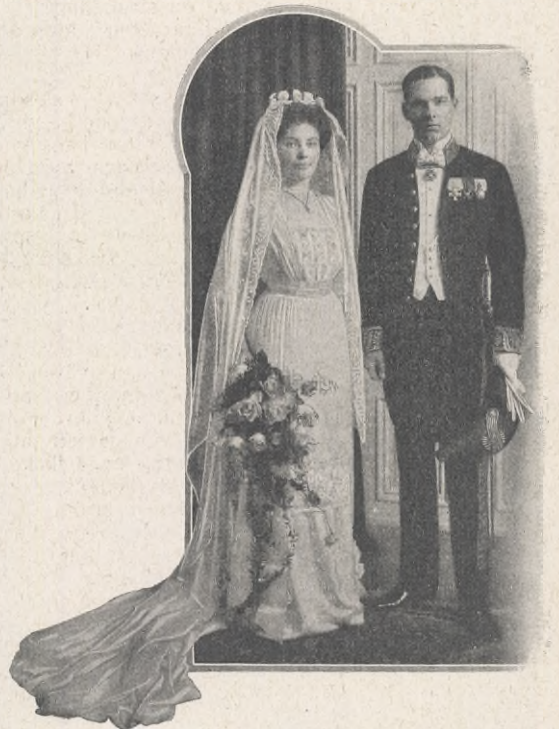
Klölö: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Sölm.—Gbg.

Foto. Lamm, Stockholm.

Klölö: Bengt Silfverparre.

ARVID ÖDMANN PÅ SIN 60-ÅRS DAG DEN 18 OKTOBER. I alla tänkbara former blef den beundrade och populäre sångaren hyllad på denna sin hedersdag.

ETT FASHIONABELT BRÖLLOP: Andre sekreteraren i utrikesdepartementet kammarjunkaren *Gustaf von Dardel* sammanvigdes den 17 okt. med fröken *Eva Lindman*, dotter till excellensen statsminister *Arvid Lindman* och hans maka, f. *Almström*.

FICKTJUFVEN AF GUSTAF ULLMAN.

BERÄTTELSE FÖR H. 8. D.

Vi föreställdes för hvarandra i en eljest tom hotellsal, en julidag så bedöfvande het och kvalmig, att vi nätt och jämnt orkade byta ett ord. — Det var inte något stort hotell, snarare en gästgivargård, som under sommaren hade några enstaka badgäster såsom inackorderingar. Samhället ägde kvar ostörd prägel af större fiskeby, och något badhus fanns icke. En god vän, en landskapsmålare hade lockat mig att välja denna vackra lilla vrå vid hafvet för en ferietid, som måste ägnas mer åt arbete än annat. Den enda bekantskap, den lille godmodige värden påtrugat mig, hade titulerats konsul.

— Konsul Dork.

Han kunde mycket väl vara konsul och litet af hvarje för öfrigt. Något militäristiskt tyckte jag mig spåra i hållningen, i själfva sättet med dess själfsäkra artighet. En ovanligt starkt byggd ung man var det, solbränd men utan rodnad i hyn, hvars jämnhet erinrade om riktigt välrokt sjöskum. Tät, sotsvart hår, som tydligen hölls i tukt med nutidens mest förstklassiga toalettmiddel, svarta ögonbryn, något för breda, samt de små, men oerhördt täta mustascherna, detta gaf utseendet en eftertrycklig ton af frodig manlighet. Men, så kom det där med blicken —

Efter några dagars sammanvaro vid det matbord, som förbehållits oss, hade vi lätt nog för att tala med hvarandra skenbart rätt förtroligt. Konsulin röjde lifligt intresse för sport af alla slag, också för litteratur, dock mest det lätta slaget, samt betonade gärna med trovärdiga uttryck sin aktning för min vetenskap, botaniken. Ämnet hade roat honom i skolan, försäkrade han, fast det med åren blifvit honom mer och mer främmande. — Han frågade en dag:

— Kandidaten håller på med en afhandling?

— Ja. Det är ännu endast förarbeten. Men det upptar mig så godt som hela dagarna.

— Jag förstår det, ni syns så litet.

Han smålog och sänkte blicken, sakta — så som det var honom eget. Det såg först ut som blyghet, ägnad att förvåna, hos en vuxen man af hans typ. Men när man hunnit närmare efterspana, hvad de där stora, blankbruna ögonen så varsamt dolde bak sina tunga lock, så — byttes undran i en slags oro. Jag vet inte hvarför, men snart föreföll det mig, som om dessa mjukt nedglidande ögonlock skrattade åt mig — ett skratt, så oförskämtdt, lymmelaktigt, att jag häpnade:

Hur kan han bara tillåta sig!

Och ändå bar han då på sig den mest otadliga min. Den första motsvarigheten i hans väsen till denna halft hemliga, slyngelaktiga muntherhet, varsnade jag, när han begynte uttala sig om andra gäster på stället. Det var inte många; ett ungt prästpar, några äldre damer, en trio unga flickor. Förutom de evinnerliga handelsresandena, som kommo och försvunno i aldrig sinande ström.

Nåväl, han förstod att häckla och förlöjlga hvem som helst, så att man mot sin vilja fick roligt, och sedan skämdes å både hans och egna vägnar. Endast om de tre unga damerna yttrade han sig mera förbehållsamt. Han kände dem, hälsade alltid ytterst artig och hade ofta någon oskyldig kvickhet till hands att pigga upp dem med, i förbifarten. — Jag hade redan från början förklaradt, att jag icke önskade bli sammanförd med dessa, för öfrigt alldeles förtjusande tärnor. Mitt arbete tillät mig icke fylla några kavaljersplikter för den sommaren. Han sade sig fullt förstå och gilla det. Jag var också öfvertygad om, att han helst såg sig ensam herre på

täppan hos de tre. Jag misstog mig därutinnan — på sätt och vis. —

— Förlåt mig, kandidaten, — utlät han sig en middag: — eller, förlåt fröken Witterberg — hon där, ja, med det mörka håret och den hvita hyn. Vi vet ju, att ni helst vill vara i fred för oss, men —

Han kunde inte låta bli den vanliga ögonmanövern.

— Hm? — undslapp det mig, litet torrt.

— Men ser ni, det är en särskild sak, fröken ville be er om, — en sak, som bara ni kan hjälpa henne med.

— Åh? — Det skulle vara?

— Jo. — Hon läser på studenten — och är särskildt styf botanist. Hon skulle så rysligt gärna vilja ta lektioner för kandidaten?

Jag måste småle, då han åter lyfte blicken upp mot mig, vidöppen, blank och troskyldig, som ett barns. —

Nå — ja, lektioner hinner jag inte med. Men herre gud, ett och annat råd, om hon så önskar —. Konsulin nickade, ej allt för ifrigt:

— Ni kunde ju alltid talas vid om saken.

— Bevars, gärna för mig — svarade jag, fördjupande mig i njutandet af en kronärtskocka. Min bordskamrat sneglade förbi mig hån till de tre flickornas bord. Jag hann nätt och jämnt se, hur han och fröken Witterberg samtidigt lyft sina glas, i mysande samförstånd. Hon var verkligen mycket söt, som en blek ros. På detta dunkla hår, ofvan denna hvitskimrande panna skulle studentmössan otvivelaktigt göra en viss, säregen effekt. Och jag skulle hjälpa henne att sätta dit den! — Jag undrade utan bitterhet, hvad konsul Dork skulle få i belöning för lyckad mission. — Efter middagen lät jag honom presentera mig för de tre. —

* * *

Det blef likväl lektioner, som man kunde kalla det. Flickan visade förvånande goda kunskaper och ett nit, en läraktighet, som väckte min beundran. Jag kan icke neka, att lärostunderna, på tu man hand, begynte högst betänkligt hämma min afhandlings fortskridande. Jag blef förr än jag anat förvandlad från lärare till älskare. Hon lät mig hållas — min dyrkan tog sig verkligen också mycket anständiga former.

— Vi äro ju kamrater, brukade jag säga, när våra hufvuden, böjda öfver boken eller annat studiematerial, råkat hvila allt för nära hvarandra. Magda — hon hette Magda — log därvid mycket huldt, tydligen smickrad. Och när vi skildes efter forskningsmödorna, — nekade hon mig icke de kyssar, jag så ärligt förtjänt.

— — Konsul Dork, Willy — vi hade blifvit bröder —, visade mig en hastigt växande förtrolighet. Men när jag slutligen, drifven af min nya, öfvermåktiga böjelse, ville utsträcka min sällskaplighet till de tre unga damerna — äfven utom lektionerna — bytte Willy plötsligt mask och ton. Han erinrade mig först spydigt om min föresats, att denna sommar undvika sällskap, särskildt damer, och helt ägna min tid åt vetenskapen. Han motsatte sig dock icke rent ut mitt deltagande i hans och deras samkväm och friluftsnöjen. — Ingalunda! Han gaf mig tusan, helt enkelt. Han tog ledningen med en fräckhet så fulländad, att jag gaf vika och slöt mig inom mig, blott för att riktigt i ro få iaktta denna oöfverträffliga och målmedvetna lymmelaktighet. — Pötsande midt ibland oss, slog han omkring sig med mina slagord, blixtrade med mina infall, föredrog

mina universitetsanekdoter, ja, förråde hänsynslöst personliga hemligheter, dem jag gifvit i djupaste förtroende.

— Åh, han är storartad — han är ryslig! — jublade våra väninnor, Magda icke undantagen. Jag hade mycket svårt att fatta, hur en så afgjord och kritiskt begäfvad flicka som hon, kunde låta sig bländas af en falskspelartyp i det sällskapliga, en skrodör af alla gröfsta och yligaste slag. Och detta så mycket läflre, som jag kände mig öfvertygad, att hon älskade mig, eller åtminstone aldrig ett ögonblick skulle tveka i valet mellan honom och mig. — Förutsatt att ett sådant val ifrågakommit! Hvilket jag lifligt betviflade: Willy Dork slog ju för alla, för hvarje ung kvinna, som kom i hans väg! Den kloka, honom så öfverlägsna Magda kunde väl knappast på allvar intressera en sådan herre. Han hade ju för öfrigt själfmant öfverlämnat henne åt mig, visserligen under botanikens vördiga täckmantel — ! —

* * *

En lugn, litet disig augustiafton väntade jag i trädgårdstappan vid min bostad förgäfvades på min lilla vackra elev. Det led mot slutet af min sommarfrihet, — och särdeles fri hade jag icke fått vara. I allmän, orolig tankspriddhet vankade jag af och an på de smala gångarna mellan bärbuskar i rader och gammaldags blomsterland. — Dork och de två väninnorna hade sagt sig planera en roddtur efter midagen. När en halftimme gått efter den utsatta tiden, antog jag, att Magda ångrat sig och följt med de andra. Hon brukade annars sällan skolka. Men, det led ju mot slutet, — han unnade henne rodden.

Hon hade sannerligen inte heller haft för mycket ledighet under dessa ferier. Lika blek var hon också, nu som först, när hon kommit. Jag blef rörd vid tanken på hennes flit. — Sakta och i drömerier gick jag ut, följde den lilla bygatan ut åt strandkanten, där Dork hyrt en lägenhet, en enslig och i åldriga pilar inbäddad liten stuga. En smal, djupsandig gångstig ledde därförbi, ner till hamnen. Jag ämnade se, om deras roddbåt kunde upptäckas i den beslöjade kvällningen. — Tätt under Willys fönster, som stodo hakade på glänt, måste jag plötsligt tvärstanna, som förlamad. Jag hade hört Magdas stämma, litet ängslig, därifrån:

— Nej, Willy — nu får du gå, flickorna vänta ju nere vid kajen.

— Åh! — De tro ju, att du är hos "professor Linné" — lugnade konsulen skämtsamt. Och jag kunde urskilja ljudet af en kyss. Så åter Magdas röst, darrande:

— Ja, men han då —

— Han! — kom det med ett skratt: — hvad katten gör det, hvad den token tror!

Jag kunde i tanken se de blanka, bruna, gapskrattande ögonen.

* * *

Lilla Magda tog en glänsande examen, och gifte sig helt snart därpå med en löjtnant. Hvad Willy Dork beträffar, har jag sedan aldrig sett eller hört något af honom. Jag lämnade stället morgonen efter den stora upptäckten, så tidigt, att ingen mer än hotellvärden hade någon aning därom. Det var mig, för själ och kropp, något outhärdligt att än en gång sitta till bords med Willy Dork.

EN BERÖMD RYSK LANDSFLYKTING.

Efter fotografier.

MAXIM GORKI Å CAPRI: Vid arbetet. — Lekande med en liten ö-Invånare.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Skjversparre Stilm.—Gbg

Det är mer än fem års tid *Maxim Gorki* varit nödsakad bo fjärran från sitt ryska fädernesland, däriifrån förjagad genom den mot honom utfärdade arresteringsordern, på grund af hans "sammällsient-

liga agitation". — Å den härliga ön Capri, där diktaren i Villa Spinola funnit en tillflyktsort, sysslar han flitigt med sitt författarskap.

Efter fotograf.

Kliché: Kev. A.-B. Benyt Sjöfrersparre Skim.—Ola.

DEN FÖRDRIFNA PORTUGISISKA KONUNGAFAMILJEN ANLÄNDER TILL SLOTTET WOOD NORTON I ENGLAND. Det var den 20 oktober, som konung Manuel jämte änkedrottning Amélia och hertigen af Oporto ankom till nämnda slott där de åtminstone t. v. skola ha sin tillflyktsort.

Efter fotograf.

Kliché: Benyt Sjöfrersparre.

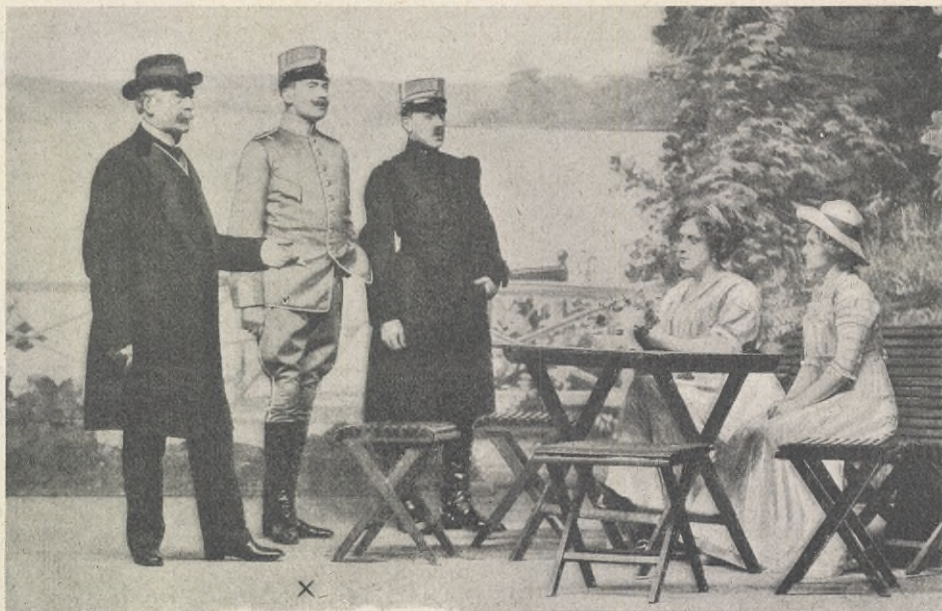
MEMLEMMAR AF PORTUGALS PROVISORISKA REGERING VID REVOLUTIONSHJÄLTARNES BEGRAFNING: 1. Konseljpresidenten Theophilo Braga; 2. Utrikesministern Bernardino Machado; 3. Arbetsministern Antonio Luiz Gomez; 4. Marinministern amiral Acevedo; 5. Inrikesministern José de Almeida; 6. Justitieministern Alfonso Costa. — Fran hela Portugal hade väldiga skaror kommit samman i Lissabon söndagen den 16 oktober för att åskåda amiral Candido dos Reis' och professor Bombardas liktag. Amiral dos Reis, revolutionens kanske främste man, blef skjuten strax vid begynnelsen af kampen mellan republikaner och kungatrogna (enligt en annan version skall han själf ha tagit sitt lif, i tron att striden var förlorad); mordet å professor Bombarda, en af det republikanska partiets populäraste ledare, blef som bekant signalen till revolutionens utbrott.

Sergei Andrejewitsch Muromzew, president för den första ryska riksduman, har i dagarna aflidit i Moskva. När den folkvalda riksduman sammanträdde för första gången den 10 maj 1906,

S. A. MUROMZEW.

hälsades ju detta som vittnesbördet om att Ryssland sent omsider inträdit i raden af moderna konstitutionella stater. Enhälligt valdes af duman till dess förste ordförande prof. S. A. Muromzew, och det tal, hvarmed han intog denna sin hedersplats, gaf uttryck af hvad hans parti hoppades af framtiden — förhoppningar, som de sedermera icke sett förverkligade.

Foto, Reimers, Gäfle.

FRÅN URPREMIÄREN Å "DISCIPLIN": af Einar Fröberg.

Kliché: Bengt Sjöbergparre

Del af scenen i 1:sta akten. Fr. v. t. h.: von Weiding (Gustaf Fredrikson), Robert (Einar Fröberg, pjäsens förf.), X) —, Helga Stenkle (fru Pauline Brunius), Inga (fr. Spångberg).

Direktör Einar Fröbergs debut som dramatiker ägde rum den 16 okt. å Gäfle teater, med treaktsskådespelet "Disciplin", speladt af förf:ns eget sällskap. Skådespelet, en samhällssatir, med fast byggd hanc-ling och lättflytande dialog, blef till en afgjord succés. Såväl förf., som öfriga båda innehafvare af hufvudrollerna, hr Gustaf Fredrikson och fru Pauline Brunius, inropades ett tiotal gånger.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöbergparre

CAMILLE DE SAINT-SAËNS.
75 år.

Camille de Saint-Saëns, Frankrikes mest betydande nu lefvande kompositör, firade den 9 okt. sin 75:te födelsedag. S. var länge organist vid S:t Merry- och S:te Madeleine-kyrkorna i Paris. Senare ägnade han sig helt åt komponering och framträdde för offentligheten med talrika verk för klavér och orgel. Äfven utomlands är S. synnerligen känd. Nyligen dirigerade han på Münchenutställningen vid den franska musikfesten därstädes.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöbergparre

BRONISLAW HUBERMAN, den framstående polskfödde violinisten, och fru. Huberman, som nu gifvit konserter i Stockholm, äger en högt upptrifven teknik, en lätt och ledig stråkföring — och ett varmt och starkt temperament.

Text till foto. å sid. 68).

En jaktprofsmatch (pointertäfling) mellan Sverige och Danmark afhölls i Hjo den 13 och 14 oktober. Denna match är märkvärdig därför att det torde vara första gången i världen som ett land på detta område utmanat ett annat. Dansk Pointer- och Setterklubb tog initiativet till denna kollegiala utmaning hvarvid det gällde att möta med 12 pointers från hvardera klubben, pointers, födda i respektive land.

Prisdomare utsågos från en tredje nation, Finland, bland dess mest framstående kennelmän.

Profven afhölls å marker som godsäg. O. Johansson, Asen, ställt till förfogande. Första dagens prof löpte af stapeln under någorlunda gynnsam väderlek. Andra dagens började under storm och snöglöpp, men blef bättre allt efter som dagen framskred. Vid 1/2 6 tiden var matchen slut. Sverige hade då erhållit 52 poäng och Danmark 34, således 18 poäng de blågula färgerna till favör.

Efter profvens slut utmanade D. P. S. klubb den Svenska pointerklubben till ny täflan 1912.

“MYRORNA“ OCH DERAS NYASTE BARNHEM.

DET NYA “MYRHUSET“ I UT-
BYNÄS INVID GÖTEBORG.

“Myrorna“. Anspråkslöst som namnet är detta lilla sällskaps tillkomst. Men stråna som dragits till den i början knappast urskiljbara stacken ha nu räckt till för sex hem för fattiga barn af alla åldrar. — Det sjätte, som i dessa dagar invigts, är tillkommet genom medel, donerade af familjen Levison i Göteborg till minne af en af “Myrorernas“ mest verksamma gynnarinnor, konsulinna Ludvig Levison. Det nya hemmet är afsedt för späda barn med sina mam-

mor, och i så mätto säkerligen det första i sitt slag i landet som det är inredt med iakttagande af allt det nyaste som erfarenhet kunnat åstadkomma. Solljus — solljus och främst solljus! Vidare träfnad och en sund komfort för både stora och små. — Hemmet är ritadt af arkitekten A. Bjerke i Göteborg som ägnat en alldeles särskild omsorg jämväl åt den praktiska inredningen, därvid han dock med afseende å de husmoderliga anordningarna haft en synnerligen präktig hjälp i hemmets inspektris fru Mary Fürstenberg.

Efter fotografier.

SOFRUM.

Kliché. Ernst Silfverparre.

KAMPEN MOT LUNGSOTEN.

Foto. Steen Möller, Helsingborg

HELSINGBORGS STADS NYINVIKTA TUBERKULOSSJUKHUS.

Kliché. Ernst Silfverparre

Den 15 oktober ägde den högtidliga invigningen af *Helsingborgs stads lungtuberkulossjukhus* rum. Det nya sanatoriet ligger vid Kungshult, ej fullt en half mil från Helsingborgs stad, i en natursjön skogs- trakt.

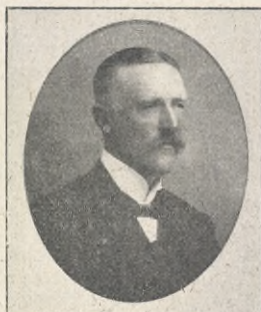
Förslaget till byggnadens uppförande framkom för tre år sedan i Helsingborgs stadsfullmäktige, i samband med konung Oscars och drottning Sofias guldbröllopsdag. För hufvudparten af de insamlade medlen har man den enskilda offervilligheten att tacka.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data ä sista sidan.

K. SCHOLANDER.
Professorska. — Stockholm.
80 år 21 Okt.*

B. L. FRIEBERG.
Kontraktspastor, kyrkoh. — Östra
Ryd, Link. st. 60 år 12 Okt.*

J. HEMBERG.
Kontraktspastor. — Skövde.
60 år 19 Okt.*

N. G. LAGERHEIM.
Professor. — Stockholm.
50 år 18 Okt.*

A. V. BERGGREN.
F. d. lotskaptän. — Gäfle.
70 år 22 Okt.*

B. W. W. LINDH.
Bankdirektör. — Gäfle.
70 år 30 Okt.*

S. W. SUNDELIUS.
Öfverste. — Södertelge.
60 år 17 Okt.*

G. E. SUNDBERG.
Revisor i K. Generalpoststyrelsen. — Stockholm. 60 år 12 Okt.

C. T. FALK.
Adjunkt v. Jakobs Realskola. Fil.
Dr. — Stockholm. 65 år 15 Okt.

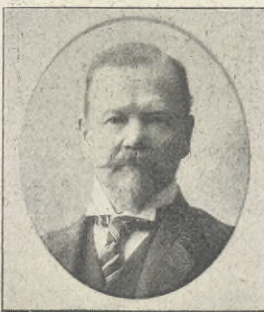
N. A. P. ROTHÉN.
Rådman. — Sala.
60 år 11 Okt.*

J. LINDHÖLM.
Rektor. — Karlskoga.
60 år 25 Okt.*

J. E. A. ANDER.
Redaktör. — Göteborg.
55 år 17 Okt.*

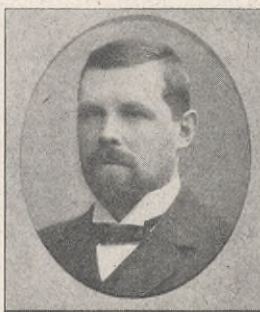
H. LÖFQUIST.
Ingeniör. Elektrisk belysn.-entreprenör. — Stockholm. 60 år 18 Okt.

F. NILSÉN.
Direktör f. A.-B. Hotell Kung Oscar. Stadsfullm., kommunalm. — Oskarshamn. 60 år 29 Okt.

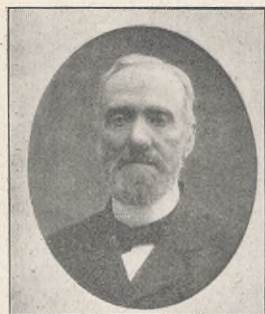
P. J. J. SWARTZ.
Fabriksiddkare. — Norrköping.
50 år 21 Okt.*

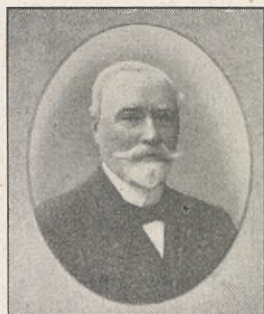
E. FORSBERG.
Öfveringeniör. — Stockholm.
35 år 16 Okt.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

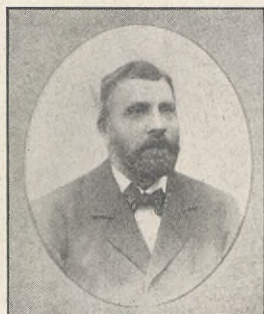
* Data å sista sidan.

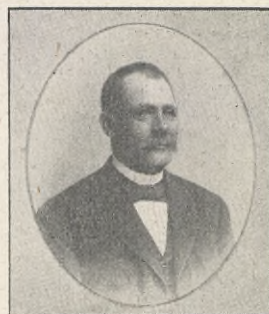
A. LARSSON.
Godsegare. — Bråneryd, Hus-
qvärna. 80 år 2 Nov.*

G. ANDERSSON.
Godsegare. — Kohlstad, Norrkö-
ping. 70 år 26 Sept.*

J. NILSSON.
Landtbrukare. Kommunalman.
F. d. Nämndeman. — Hjortshög.
65 år 27 Okt.

J. A. HYDÉN.
Godsegare. — Änvåga, Österg.
län. 60 år 14 Okt.*

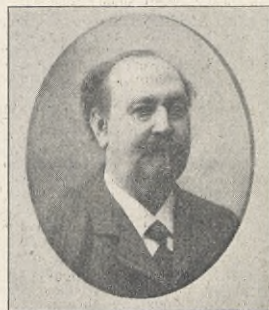
D. A. SUNDÉN †.
Lektor. Fil. Jubeldoktor. —
Vesterås. F. 28. † 7 Okt.*

J. T. MALM †.
Kontraktisprost. Kyrkoherd. —
Löderup. F. 41. † 1 Okt.*

A. JOHANSSON †.
Stationsinspektör. Kommunal-
ordförande. — Billesholm.
F. 44. † 17 Sept.

K. A. G. RANDEL †.
F. d. Bokhandlande. Rådman.
Direktör i Sparbanken. — Vad-
stena. F. 47. † 14 Okt.

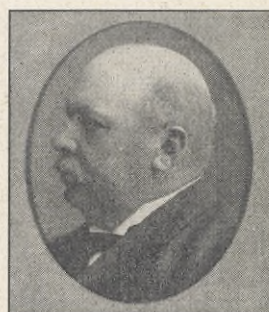
L. M. JERNBERG †.
F. d. Handlande. — Söderhamn.
F. 34. † 7 Okt.*

E. H. HILL †.
Fabriksvärdare. — Göteborg.
F. 35. † 9 Okt.*

C. J. ABENIUS †.
F. d. Major. — Stockholm.
F. 38. † 19 Okt.*

S. F. GROTH †.
Varfsdisponent. — Mariestad.
F. 55. † 1 Okt.*

M. A. RIBBING †.
Professorska. — Lund.
F. 42. † 14 Okt.*

M. JONN †.
Fröken. Fotograf. — Lund.
F. 55. † 16 Okt.*

M. H. J. BAX-IRONSIDE †.
Fru. — Santiago.
F. 74. † 10 Sept.*

L. EKMAN †.
Journalist. — Stockholm.
F. 81. † 9 Okt.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

KARIN SCHOLANDER. f. Nyström. Enka efter den berömda arkitekten-avvarellisten professor F. V. Scholander o. mor till konstnärerna fru Anna Bogberg och herrar Sven o. Torkel Scholander samt professorskan Julius Kronberg o. fru Torsten Hedlund.

BIRGER FRIEBERG. Stud.-ex. 74, teol. ex. 77 o. 78, prästvigd 78, kyrkoherde i Östra Ryd sedan 86, kontraktspastor i Skärkinds kontr. 08. Ordf. i kommunalstämman och i Sparbanksstyr. sedan 93, i taxer-nämnden sed. 03.

JOHAN HEMBERG. Stud.-ex. 72, teol. ex. 77, past.-ex. 88, e. o. lärare vid allm. läroverk 77-79, prästvigd sistu. år, i. lärare vid Gustafsbergs barnhus 79, t. i. pastor vid svenska församlingen i Paris och sjömans präst i de nordfranska hamnarna 86, ordinarie 87, kyrkoherde i Sköfde sedan 93, kontr.-prost i Billings kontr. 96. Sedan 95 inspektör i. Sköfde allm. läroverk.

GUSTAF LAGERHEIM. Stud.-ex. 80, konservator v. museet i Lissabon 89, prof. v. universit. i Quito 89, konservator v. museet i Tromsö 92, fil. hedersdoktor i Upsala 93, prof. i Botanik v. Stockholms Högskola sedan 95. Styr. led. i Farmac. Institut. 01, led. af Vetensk. Akad. 09, af Vidensk. Selsk. i Kristiania 94, af Sv. Läkarsällsk. 01, konr. led. af tyska, franska, danska, eng. o. spanska naturvet.-sällskap. Biografi o. helsidesport. i ärg. VII:7.

VICTOR BERGGREN. Sjöresor i Sydamerika 57-58, studier i Uppsala 59, kadett v. K. Flottan 60-63, sjöofficer 63, befälh. i handelsflottan i främmande farvatten 63-76, chef för Norra Lotsdistr. 76-81, för Gotlands Lotsdistrikt 81-84.

WALDEMAR LINDH. Disponent och verkst. direktör för Porterbryggeri A.-B. i Gälle 77-03. Led. af Centralstyrelsen för Gälleborgs E. Bank sedan 94, kassadirektör därt. sedan 03. Led. af Gälle Stadsfullmäktige sedan 81, led. af Drätselkammaren sedan 86 och dess ordf. 08-09, led. af Byggnadsnämnden, af styrelsen för stiftelsen Per Muréns minne, verkst. direktör för Spritbolaget samt led. af ett flertal kommittéer.

SOLOMON SUNDELIUS. U.-löjtn. v. Bohusl. reg. 69, öfv.-löjtn. v. Norrb. reg. 02, t. f. chef f. samma reg. 05, öfverste o. chef. f. Södermanl. reg. sedan 06.

NILS ROTHÉN. Stud.-ex. 72, hoiv.-ex. 78, stadsfogde i Sälå 79, e. o. notarie i S. Hofr. 80, rådmän i Sala 83-1900. Led. af Fattigvårdsstyr. sedan 82 och dess ordf. sedan 99, mångårig led. och ordf. i Byggnadsnämnden, led. af Sparbanks styrelse samt dess ordf. sedan 92, led. af Uplands E. Banks Aid.-kontors styrelse 93-09.

JOHAN LINDHOLM. Stud.-ex. 73, dimiss. ex. 75, pr. teol. ex. s. år, prästvigd 76, därefter tjänstgör som past.-adj. v. komminister och v. pastor till 82 då han nedlade prästämbetet. Sedan 83 föreståndare för Karlsgoga praktiska skola. Led. af häradsrätten och komm.-nämnden, ordf. i hälsovårdsnämnden och municipalnämnden samt i Karlsgoga missionsförening m. m. Från trycket utgivit arbeten i praktiskt och pedagogiskt syfte, medarbetare i tidningar och tidskrifter.

EMIL ANDER. Stud.-ex. 77, lärareverksamhet 80-84, journalist 84-97, red. och utg. af Lunds Dagblad 97-01, är sedan sistnämnda är red. och utg. af Göteborgs Morgonpost. Nationalekonomisk författare.

PEHR SWARTZ. Stud.-ex. 79. Innehafvare af firman J. G. Swartz i Norrköping. Innehar olika uppdrag inom det kommunala o. kyrkliga området i samma stad. Styrelseledamot i Svenska Stadsförbundet o. i Svenska Vattenkraftföreningen allt ifrån deras bildande. Led. i K. kommittén i uppdrag af förslag t. allmänna grunder i en kommunal ordvärdestegringskatt. Led. af K. Nationalmonumentskommittén.

ERIK FÖRSBERG. Aig. fr. Tekn. Högskolan 96, derefter under några år anst. v. Dr. de Laval's ensk. experimentverkstad. Ritkontorschef af elektr. byrå i Petersberg 98-02, chef f. konstruktionsbyrån hos A. B. Separator i Stockholm sistu. år t. 06 då F. blef de stora verkstädernas öfveringenör, ingick i bolagets styrelse 09. Hans verksamhet inom det verldsförnåttande svenska industribolaget är af banbrytande betydelse.

A. LARSSON. Nämndeman 67-73, ordförande i kommunalnämnden 78-08, ordf. i Tyvta Häradstingsstyrelse från 98, och sedan 20 år tingshusföreståndare.

GUSTAF ANDERSSON. Eger egendomen Kohlstad i Östergöt. län. Nämndeman 66. Sedan 77 direktionsledamot i Finspongs lasarett, ordf. i Fattigv.-styr. led. af Ostg. Hypoteksförening sedan 98, ordf. i länets Brandstofsbolag 06 o. styrelseledamot 94. Leksammansombud v. kyrkomötena 09 o. 10. Led. af Riksd. F. K. 88, 89, samt sedan 01. Led. af Lagutskottet 96-99, 03 o. 04, led. af Bankoutskottet 02, statsrevisor 95-98.

JOHAN HYDÉN. Äger egendomen Änsväta i Östergöt. län. Led. af skol- och kommunalnämnder 83-97, nämndeman 86-92, ordf. i kommunalnämnd och stämma 05-09.

ANTON SUNDÉN †. Stud.-ex. 48, fil. dr. 60. Föreståndare för Norrköpings Privatlyceum 58-63, lektor i filosofi och historia vid Västerås h. a. läroverk 64-98. Från trycket utgivit ett flertal mycket anlitade och ansedda läroböcker i svenska språket, af hvilka särskildt "Svensk språklära för elementarläroverken" gjort epok i modersmålsundervisningen vid våra läroverk. Jämväl utgivit en Ordbok öfver svenska språket, fversikt af Nordiska mytologien, Konr öfversikt af svenska vitterhetens historia m. m. På sin tid led. af Domkapitlet samt af Lärobokskommittén. Hedsledamot af Västmanland-Dala nation i Uppsala.

JOHAN MALM †. Stud.-ex. 61, fil. kand. 68, teol. kand. 74, prästvigd s. å. teol. dr. 97; kyrkoherde i Gladsax 77, kontr.-prost i Albo och Jerstads kontr. s. å., kyrkoherde i Lidertu sedan 89, kontr.-prost i Ingelstads kontr. dan 95, folkskoleinspektör 95-07, inspektör i H. a. lärov. i Ystad 02-07.

MANNE JERNBERG †. Idkade handel i Söderhamn 58-82. På sin tid led. af Söderhamns Stadsfullmäktige, kyrkovård, led. af kyrkoråd hufvudman i Söderhamns stads Sparbank.

EDMUND HILL †. Efter praktiska studier inom väfnadsindustrien anställdes H. af fadern, den itom samma industri framstående Charles Hill, v. Allingsås Bomullsfväveri. Öfvertog 83 Rosenlundens stora fabriker samt blef sedermera chef jemväl för det aktiebolag i hvilket fabriken uppgick. — Då etablissemetent f. några år sedan härjades af eldsvada astannade driften.

CARL ABENIUS †. U.-löjtn. v. F. Svea Art.-reg. 57, kapt. 72, major i armén 85, afsked 88. Sedermera såsom affärsman serskildt egnat sig åt försäljning af tomtområden i Stockholm, dels egna o. af honom stiftade bolags, dels gades- m. fl. offentliga tomtplatser, o. har på så sätt i hög grad verkat för vissa hufvudsstadslärs bebyggande. Jemväl verkat för Idrottsparkens o. a. idrottsplatser o. byggnaders tillkomst.

SPARRE SIXTEN GROTH †. Blef efter afslutade skolstudier anst. v. Sjötorps varf, hvars egare o. chef han blef vid redan 22 års ålder. Har sedermera betydligt utvidgat detta företag. Egde jemväl egendomarne Sporsäter, Staisäng o. Sjötorps gård. Led. af Stadsfullmäktige o. Drätselkammare i Mariestad, af Byggnadsnämnden, Hamnbyggn.-kommittén, af styrelsen i Timmersdala jernv., af styrelsen i Sydsvenska Kredit A. B. Mariestadskontor o. af direktionen i. Mariestads Hushållsskola.

MARIA RIBBING, f. De Vylde r. Sed. 71 gift med H. d. professorn i Lund Seved Ribbing. Lärarinna v. Statens seminarium o. Normalskola i flickor 61-71. Styrelseledamot i kristliga föreningar o. välgörenhetsföreningar.

MARIA JONN †. Reste 89 t. Argentina men öfverflyttade 91 till New-York för att återvända t. Sverige 92. Ingick s. å. i systemens fotografiska affär i Lund, den betydande o. ansedda atelierfirman Lina Jonn, öfvertog denna 95. För några år sedan öfvergick sistnämnda firma i andra händer o. hon grundade en atelier i Malmö o. en i Arlöf för att slutförna åter söka sin verksamhet till Lund.

MARTA BAX-IRONSIDE, f. Gyldenstolpe, dotter till öfverhovstallmästaren greve G. Gyldenstolpe och hans maka, statsfru, grevinnan Alice G., i Nieroth; sedan 02 gift med Englands minister i Chile H. G. O. Bax-Ironsides.

VECKANS DAGAR

16 okt. — Styrbara luftskeppet *Clément-Bayard* fullbordar färden Paris—London.

17 okt. — Börjar i St. Louis den femte internationella täfningen om Coupe Internationale des Aéronautes (*Gordon-Bennet-täflan*).

18 okt. — Från Sarstedt i Hannover meddelas om en fruktansvärd olycka vid *Siegfrid-Giessengruftan*; 18 grufarbetare omkomma. — Även i *Shamrockgruftan* i Westfalen inträffar en svår olycka, därvid flera dödas och många svårt skadas. — Utbryter järnvägsstrejk i Egypten. — Beslutar franska järnvägs-männens strejkkommitté att arbetet skall återupptagas öfver hela linjen. — *Wellman* nödgas uppgå *ballongfärden öfver Atlanten*; ballongen lämnas i sticket, medan W. själf och hans följeslagare räddas, efter 72 timmars färd, hvarunder 1,000 sjömil tillryggalagts. — Meddelas om *revolutionsuppträden* i universitetsstaden *Coimbra* i Portugal. — *Venezelas* mottager uppdraget att bilda den nya regeringen i Grekland.

19 okt. Gunnar Wennerbergskommittén beslutar uppdra åt prof. T. Lundberg att utföra *Wennerbergsstoden*.

— Begår *Luccheni*, kejsarinnan Elisabets mördare, själfmord. — Våldsam stormflod öfver *St. Augustine* i Florida; en angare med 60 personer går under. — Engelska kungajakten med den fördrifne portugisiska konung *Manuel* och änkedrottning *Amélia* ombord anlända till Plymouth i England.

20 okt. I Helsingborg högtidligalles 100-årsminnet af *Carl Johans första landstigning* å Sveriges jord i nämnda stad. — *Englands Bank* höjer diskontot från 4 till 5 %; *svenska riksbanken* höjer räntesatserna från 4½ å 5 % till 5 å 5½ %. — Prisdämnen i *Nationalmonumentstäfjan* afgif uttalande rörande de tre i slutfäflingen deltagande förslagen, hvaraf icke något förordas till utförande.

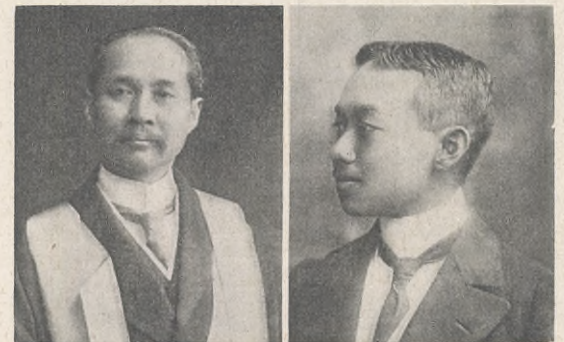
Sjösättes i Belfast världens hittills största fartyg, *Olympier*, tillhörande Hvita Stjärnlinjen. Ang. måter 40,000 registerton; längden är 280 meter. — *Skeppsvarfslärdarna* i Hamburg återupptaga arbetet.

21 okt. — Meddelas att Karolinska institutets lärarekollegium tilldelat prof. i fysiologi vid universitetet i Heidelberg *Albrecht Kossel* årets Nobelpris i medicin.

22 okt. ger kyrkomötets stora debatt om prästvallag och lönerelgering rum; båda bifallas. — *Halmstads bankaktiebolag* beslutar

på extra bolagsstämma godkänna styrelsens förslag om *bankrörelsens öfverlåtande* till A. B. Göteborgs handelsbank.

— Afliider *Siams konung, Choulalongkorn*. — Dr. *Crippen* dömes till döden.

DET SIAMESISKA TRONSKIFTET:
T. v. Choulalongkorn, den nu afliide konungen. T. h. Maha Vajiravud, den nye konungen, C:s son.

INNEHÅLL

J. A. Ekman. — Porträtt af Mozart vid 10 års ålder. — General Warbergs sista färd. — Våra jägare. — Några djurlifsbilder tagna vid 1910 års Svenska Spetsbergsexpedition. — Fruktansvärd sjöolycka i Östersjön. — Svenska klubben i Berlin i sina nya lokaler. — Celebra familjefester. — "Ficktijuven" af Gustaf Ullman. — En berömd rysk landsflyktig. — Utländska bilder för dagen. — Teater och musik. — "Myrorna" och deras nyaste barnhem. — Kampen mot lungnoten. — Veckans porträttgalleri. — Veckans dagar. — Det Siamesiska tronskiftet.